

सुसुचुभिः परित्यागो वैराग्यं फलगु कथ्यते ॥
इति भक्तिरसान्तसिन्धौ पूर्वभागे साधन-
लहरी ॥

वैराटः, पुं, इन्द्रगोपकौटः । इति हेमचन्द्रः ॥
विराटसम्बन्धिनि, त्रि० (स्त्री, विपाटपर्वः ।
यथा, महाभारते । १ । २ । ५७ ।

“आरण्येयन्तः पर्वं वैराटनन्दनम् ॥”

विराटकन्यायं स्त्री । यथा, तत्रैव । १ । २ । ५८ ।

“अभिमन्योश्च वैराग्या पर्वं वैवाहिकं स्मृतम् ॥”

तथा च देवीभागवते । २ । ७ । ४ ।

“अभिमन्योर्वैरा भाग्या वैराटी चाति-
सुन्दरी ॥”

विस्तृते च त्रि० यथा, महाभारते । १ । ३ । ७६ । २१ ।

“वैराटपृष्ठसुचायं सर्वरत्नैरलङ्कृतम् ।

प्रदाय मरुतां लोकान् स राजन् प्रतिपद्यते ॥”

वैराग्या, स्त्री, जिनघोषप्रविद्यादेयनगर्गतदेवी-
विशेषः । इति हेमचन्द्रः ॥

वैराटङ्कः, पुं, अर्जुनदण्डः । इति राजनिर्घण्टः ॥

वैरी, [न] पुं, (वैरमस्यास्तीति । इतिः ।) शत्रुः ।

इत्यमरः ॥ (यथा, मनौ । ४ । १३३ ।

“वैरिणं नोपसेवेत सहायश्चैव वैरिणः ॥”

वीरसम्बन्धिनि, त्रि० ॥

वैरुण्यं, स्त्री, (विरूपस्य भावः ।) विरूपता ।

यथा,—

“वैरुण्यमङ्गेषु कशानिपातो

मौख्यं तथा लज्जामसन्निवेशः ।

एतान् वधानर्हति रूचवादी

श्लाघेयु दूतस्य वधो न दृष्टः ॥”

इति महानाटके ५ अङ्कः ॥

(असाधारणत्वम् । यथा, महाभारते । ५ ।

४३ । ७ ।

“निर्दिश्य सन्धेयं प्रवदन्ति वेदा-

स्तं विश्ववैरुण्यमुदाहरन्ति ॥”

विषदृष्टत्वम् । यथा, तत्रैव । १२ । २४० । १२ ।

“एतच्चान्नोवैरुण्यं वर्त्तते प्रतिकूलतः ॥”

वैरोचनः, पुं, (विरोचनस्यापत्यम् । विरोचन +

अञ् ।) उड्डः । वजिराजः । (यथा, महा-

भारते । ३ । २८ । १७ ।

“अथ वैरोचने दोषानिमान् विद्वान्मा-

वताम् ॥”

अभिपुत्रः । ख्यपुत्रः । विद्वगणः । इति

शब्दरत्नावली ॥

वैरोचननिकेतनं, स्त्री, (वैरोचनस्य वनेर्निके-

तनम् ।) पातालम् । इति हज्जायुधः ॥

वैरोचनिः, पुं, (विरोचनस्यापत्यम् । विरोचन +

इञ् ।) उड्डः । वजिराजः । (यथा, विष्णु-

पादादिकेशवर्णनस्तोत्रे । १ ।

“यार्था वैरोचनीन्तु युगपदपि विपतुषं पदो-

रेकधाम ॥”

ख्यपुत्रः । इति मेदिनी ॥

वैरोचिः, पुं, नागदेवः । यथा । वैरोचिर्बलि-

नन्दनः । इति शब्दरत्नावली ॥

वैरोद्धारः, पुं, (वैरस्योद्धारः ।) क्षतापकारस्य

प्रत्यपकारः । यथा,—

“प्रतिकारः प्रतीकारो वैरनिर्यातनं तथा ।

निर्यातनं वैरशुद्धिवैरोद्धारो निगद्यते ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

वैलक्षण्यं, स्त्री, (विलक्षणस्य भावः । विलक्षण +

अञ् ।) विलक्षणत्वम् । विलक्षणस्य भाव

इत्यर्थे व्याप्रत्ययेन निष्पन्नमिदम् । (यथा,

भागवते । १० । ५५ । २६ ।

“अवधाम्यं शून्यैरीषद्वैलक्षण्येन योषितः ॥”

विभिन्नत्वम् । यथा, मनौ कुल्लूकः । १ । ८५ ।

“जेतादिष्वपि युगापचाररूपेण धर्मवैल-

क्षण्यम् ॥”

वैल्यं, स्त्री, (विलस्येदम् । अञ् ।) विलस्यत्वम् ।

इत्यमरटीका ॥ विलस्यसम्बन्धिनि, त्रि० (यथा,

मनौ । २ । ४५ ।

“ब्राह्मणो वैल्यपालाशौ क्षत्रियो वाट-

खादिरौ ॥”

वैवधिकाः, त्रि, (विवधेन धान्यतुल्लादिना यव-

हरति । “विभाषा विवधवैवधात् ॥” ४ । ४ ।

१७ । इति ठक् ।) विवधेन धान्यतुल्लादिना

यवहरति यः । पसारि इति भाषा । (यथा,

राजतरङ्गिण्याम् । ६ । ३०८ ।

“वल्गामिधा वैवधिकी वल्गाममकारयत् ॥”

तत्पञ्चायः । वार्तावहः २ । इत्यमरभरतौ ॥

वार्तावहः ३ । इति शब्दरत्नावली ॥

वैवर्यं, स्त्री, (विवर्यस्य भावः ।) विवर्यता ।

विवर्यस्य भाव इत्यर्थे व्याप्रत्ययेन निष्पन्न-

मिदम् । (यथा, कथासरित्सागरे । १६ । ६८ ।

“सा वार्ता कथंमात्रं तस्या वैवर्यदायिनी ॥”

तत्तु स्त्रीणां सार्वकभावानामन्यतमम् । यथा,

साहित्यदर्पणे । ३ । १६६ ।

“लम्भः खेदोऽथ रोमाश्च खरभङ्गोऽथ वैपयुः ।

वैवर्यमश्रुपलय इत्यष्टौ सार्वकाः स्मृताः ॥”

वैवस्वतः, पुं, (विवस्वतोऽपत्यमिति । अञ् ।) यमः ।

इत्यमरः । (यथा, दृष्टव्यं चिन्तायाम् । ६ । १२३ ।

“एवं शूद्रः सप्ततिहायनोऽयं

वैवस्वतस्यालयमभ्युपेत ॥”

यथा च ऋषिदे । १० । १४ । १ ।

“वैवस्वतं संगमनं जनानां

यमं राजानं हविषादुवस्व ॥”

“वैवस्वतं विवस्वतः ख्यस्य पुत्रम् ॥” इति तद्-

भाष्ये वायव्यः । यथा च राजतरङ्गिण्याम् ।

४ । १५१ ।

“वनराजिष्णामणेन दिशं वैवस्वताङ्कितम् ॥”

रुद्रविशेषः । इति जटाधरः ॥ श्रुतिः । सप्तमो

मनुः । (यथा, रघुवंशे । १ । ११ ।

“वैवस्वतो मनुर्नाम माननीयो मनोविद्याम् ॥”

वर्त्तमानोऽयम् । अस्मिन्मन्त्रे वामनोऽव-

तारः । पुरन्दरः इन्द्रः । आदित्या वसवो

रुद्रा विश्वेदेवा मरुजगाः । अश्विनादृषभः ।

इत्याद्या देवा । कश्यपः अग्निः वशिष्ठः

विश्वामित्रः गोतमः जमदग्निः भरद्वाजः एते
सप्तर्षयः । इत्याङ्गः वृगः श्रयार्तिः दिष्टः धृष्टः
कश्यपः नरिष्यन्तः पृथग्रः नाभागः कविः
एते मनुपुत्रा दश । इति श्रीभागवतमन्त्रम् ॥३॥
अपि च ।

“सप्तमस्य प्रवक्ष्यामि यदेवस्वतसुच्यते ।

अत्रिष्वेव वशिष्ठश्च कश्यपो गौतमस्तथा ॥

भरद्वाजस्तथा योगौ विश्वामित्रः प्रतापवान् ।

यमदग्निश्च सप्तैते सांप्रतं ये महर्षयः ॥

साध्या विश्वाश्च रुद्राश्च मरुतो वसवोऽश्विनौ ।

आदित्याश्च सुरास्तदन्तु सप्त देवगणाः स्मृताः ॥

इत्याङ्गप्रसुखाश्चास्य दशपुत्राः स्मृता भुवि ।

मन्वन्तरेषु सर्वेषु सप्त सप्त महर्षयः ॥

ज्ञत्वा धर्मव्यवस्थानं प्रयान्ति परमं पदम् ॥”

इति मात्स्ये मन्वन्तराशुकीर्तनो नाम ६ अः ॥

अन्यत्र ।

श्रीमार्कण्डेय उवाच ।

“आदित्या वसवो रुद्राः साध्या विश्वे मरुद-

गणाः ।

भृगवोऽङ्गिरसश्चाष्टौ यत्र देवगणाः स्मृताः ॥

आदित्या वसवो रुद्रा विश्वेयाः कश्यपात्मजाः ।

साध्याश्च मरुतो विश्वे धर्मेपुत्रा गणाक्षयः ॥

भृगोस्तु भृगवः पुत्राः स्याङ्गिरोऽङ्गिरसः स्मृताः ।

एष सर्गस्तु मारीचो विश्वेयः सांप्रताधिपः ॥

तेजस्वी नाम चेन्द्रोऽपि महात्मा यज्ञभागसुक ।

अतीतानागता ये च वर्त्तन्ते ये च सांप्रतम् ॥

सर्वे ते त्रिदशेन्द्रास्तु विश्वेयास्तुल्यलक्षणाः ।

सहस्राक्षाः कुलिशिनः सर्वे एव पुरन्दराः ॥

मघवन्तो वृषाः सर्वे शृङ्गिणो गजगामिनः ।

ते शतक्रतवः सर्वे भूताभिभवतेजसः ॥

धर्मादौः कारणैरेतैराधिपत्यगुणान्विताः ।

भूतभव्यमवनाथाः श्रेष्ठे चेतकृत्रयं द्विज ॥

भूर्लोकोऽयं स्मृतो भूमिरन्तरीक्षं सुवः स्मृतम् ।

खराख्यश्च तथा खर्गस्त्रैलोक्यमिति गद्यते ॥

अत्रिष्वेव वशिष्ठश्च कश्यपश्च महावृषिः ।

गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रश्च कौशिकः ॥

तथैव पुत्रो भगवानृषीकस्य महात्मनः ।

जमदग्निश्च सप्तैते सप्तयोऽत्र तथान्तरे ॥

इत्याङ्गर्भगश्चैव धृष्टः श्रयार्तिरेव च ।

नरिष्यन्तश्च विष्णोर्नाभागो दिष्ट एव च ॥

कश्यपश्च पृथग्रश्च भूमिपा लोकविश्रुताः ।

मनोर्वैवस्वतस्यैते नव पुत्राः प्रकीर्तिताः ॥

वैवस्वतमिदं देवि । कथितं ते मयान्तरम् ।

अस्मिन् श्रुते नरः सद्यः पठिते चैव सचम ।

सुच्यते पातकैः सर्वैः पुण्यश्च महद्भुते ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे वैवस्वतमन्वन्तरं समाप्तम् ॥

वैवस्वती, स्त्री, (वैवस्वतस्य इयम् । अञ् । ततो

डीम् ।) दक्षिणदिशा । इति राजनिर्घण्टः ॥

वैवाहिकः, पुं, (विवाहाङ्गवः । विवाह + ठञ् ।)

कन्यापुत्रयोः श्वशुरः । वेयाइ इति वङ्गभाषा ॥

खमूधी इति हिन्दीभाषा । (तत्पञ्चायः । सखन्तौ

२ । यथा, कौतुकसर्वस्वम् । ३ ।